

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1011/2024
10.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Александра Степановић, Дијане Јанковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милана Радића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 509/23 од 16.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Радића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 509/23 од 16.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К-13/23 од 03.04.2023. године окривљени АА, оглашен је кривим да је извршио кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 5 година и 2 месеца у коју се урачунава време проведено у притвору од 15.09.2021. године па на даље и исти је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд донети накнадно посебно решење.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 509/23 од 16.10.2023. године, делимично је усвојена жалба окривљеног АА и браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Старој Пазови К-13/23 од 03.04.2023. године је преиначена, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног АА огласио кривим за кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осудио га на казну затвора у трајању од 2 године и 10 месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 15.09.2021. године, док су у преосталом делу жалба окривљеног и браниоца, као и жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Старој Пазови одбијене као неосноване и првостепена пресуда је, у непреиначеном делу, потврђена.

Против другостепене правноснажне пресуде, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Радић, због „повреде закона из члана 439. Законика о кривичном поступку“, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости као основан, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да је другостепеном пресудом, којом је окривљени оглашен кривим за насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика (КЗ), учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП. Истакнуте повреде бранилац образлаже наводима да је побијаном правноснажном пресудом окривљени оглашен кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ иако из изреке пресуде не произилази којим грађанима је окривљени значајније угрозио спокојство и на који начин је то учинио. Према наводима захтева, последица предметног кривичног дела је значајније угрожавање спокојства присутних грађана, при чему су се присутни сведоци ББ и ВВ изјашњавали о кривичном делу разбојништво за које је првостепеном пресудом окривљени оглашен кривим, а нису се изјаснили да им је спокојство угрожено, те последица предметног кривичног дела није ни наступила.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Из законског описа бића кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ, произлази да су битна обележја овог кривичног дела – радња извршења која се може састојати у предузимању неке од алтернативно предвиђених делатности: грубом вређању, злостављању другог, вршењу насиља према другом, изазивању туче, дрском или безобзирном понашању, и последица која се може састојати или у значајнијем угрожавању спокојства грађана или тежем ремећењу јавног реда и мира. Квалификовани облик овог кривичног дела из става 2. истог члана, између осталог, постоји када је при извршењу основног облика дела из става 1. члана 344. КЗ, неком лицу нанесена лака телесна повреда. Кривично дело насилничко понашање из члана 344. КЗ спада у тзв. последична кривична дела код којих се сматра да је кривично дело довршено када су остварена оба елемента кривичног дела и радња извршења и последица кривичног дела, те је ово кривично дело свршено тек када је неком од законом наведених радњи извршења значајније угрожено спокојство грађана или је теже ремећен јавни ред и мир.

У конкретном случају, побијаном правноснажном другостепеном пресудом окривљени АА оглашен је кривим да је у време и месту означеном у чињеничном

опису дела у изреци пресуде, „под утицајем алкохола у крви од 1,489mg/ml, услед чега му је способност да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима била умањена, али не у битном степену, свестан забрањености свога дела чије извршење је хтео, злостављао оштећеног ГГ, вршио насиље, те тиме значајније угрозио спокојство грађана и оштећеном нанео лаку телесну повреду у виду нагњечења меких ткива у десном чеоном пределу главе на тај начин што је ... препречио пут оштећеном... пошао ка оштећеном и са трактора узео једну моторну тестеру, упалио је и кренуо према оштећеном, који је тада почео да бежи у комшијско двориште... те је побегао дубоко у двориште породице ББ-ВВ, која је све то посматрала јер су се у дворишту налазили ББ са децом, а потом је сведоку ВВ дошао син ДД док је он био у кући и рекао да неки човек хоће да убије ГГ моторном тестером... када је окривљени исто дошао до тог места где се налазио оштећени узео дрвену облицу дужине око 1 метар и пречника око 10 центиметара и нанео оштећеном лаку телесну повреду предметом који је подобан да тело тешко повреди...“.

По оцени овога суда, из чињеница и околности означених у чињеничном опису дела у изреци првостепене пресуде, произлазе сва законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом и то како објективна, која се тичу радње извршења, која се састоји у вршењу насиља према другом и дрском и безобзирном понашању, затим последице дела које се огледа у значајнијем угрожавању спокојства грађана, као и квалификаторне околности тежег облика кривичног дела из члана 344. став 2. – наносење лаке телесне повреде оштећеном приликом извршења основног облика дела из става 1. члана 344. КЗ, тако и субјективна обележја која се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, који је обухватао и свест о забрањености дела.

Дакле, по налажењу овог суда, радње које је окривљени предузео критичном приликом, на начин што је оштећеном препречио пут, затим пошао ка оштећеном са упаљеном моторном тестером, а потом дрвеном обликом истом нанео лаку телесну повреду, којима је проузроковао и забрањену последицу дела – значајније угрожавање спокојства грађана које се огледа у томе што је код оштећеног, као и код лица која су била присутна (ББ са децом и сведок ВВ, али не од почетка догађаја), изазван је осећај узнемирености и страха, те су исте довеле до значајнијег угрожавања њиховог спокојства.

Из изнетих разлога, Врховни суд је наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се истиче да је побијаном правноснажном пресудом учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер чињенични опис дела у изреци правноснажне пресуде не садржи сва законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ с обзиром да недостаје последица дела у погледу значајнијег угрожавања спокојства грађана, оценио као неосноване.

Следствено изнетом, неосновани су наводи браниоца да се у радњама окривљеног стичу законска обележја кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у стицају са кривичним делом одузимање туђе ствари из члана 211. став 1. КЗ, односно да је правноснажном пресудом учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Миланка Ранковић**